

POSTANOWIENIE

Dnia 18 listopada 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Bogumiła Ustjanicz

w sprawie z powództwa małoletniego M. Ś. reprezentowanego przez matkę R. Ś.
przeciwko A. A. P.

o ustalenie ojcostwa i alimenty,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 18 listopada 2011 r.,

na skutek skargi kasacyjnej pozwanego

od wyroku Sądu Okręgowego w P.

z dnia 23 listopada 2010 r.,

**odrzuca skargę kasacyjną w zakresie oddalającym apelację
pozwanego, dotyczącą uwzględnionych roszczeń powoda,
objętych punktami 3 i 6 wyroku Sądu Rejonowego w T. z dnia 17
sierpnia 2010 r., a w pozostałej części odmawia przyjęcia skargi
kasacyjnej do rozpoznania.**

Uzasadnienie

Wyrokiem z dnia 17 sierpnia 2010 r., Sąd Rejonowy w T. w pkt I ustalił ojcostwo w stosunku do małoletniego powoda, w pkt II nadał małoletniemu nazwisko, w pkt III zasądził od pozwanego na rzecz małoletniego powoda alimenty w kwocie 500 zł miesięcznie, w pkt IV oddalił powództwo co do roszczeń alimentacyjnych w pozostałym zakresie, w pkt V oddalił powództwo co do roszczeń dotyczących wydatków poniesionych przez matkę małoletniego w związku z ciążą i porodem, w pkt VI nadał rygor natychmiastowej wykonalności pkt III tego wyroku, a w pkt VII orzekł o kosztach procesu. Wyrok Sądu Rejonowego zaskarżyły apelacją obie strony – powód w części dotyczącej pkt IV i V, a pozwany w części dotyczącej pkt I, II, III i VI Wyrokiem z dnia 23 listopada 2010 r., Sąd Okręgowy w P. oddalił obie apelacje. Od wyroku Sądu Okręgowego skargę kasacyjną wniósł pozwany, zaskarżając go „w zakresie dotyczącym ustalenia ojcostwa i roszczeń z tym związanych”. Tak określony zakres zaskarżenia sprawia, że skarga kasacyjna kwestionuje oddalenie przez Sąd Okręgowy apelacji pozwanego od wyroku Sądu Rejonowego nie tylko w przedmiocie ustalenia ojcostwa i nadania nazwiska, ale również w przedmiocie alimentów, tj. rozstrzygnięć zawartych w pkt III i VI wyroku Sądu Rejonowego. Jednakże w myśl art. 398² § 2 pkt 1 k.p.c. w sprawach o alimenty skarga kasacyjna jest niedopuszczalna. Zatem w części zaskarżającej rozstrzygnięcia w przedmiocie alimentów skargę kasacyjną pozwanego, jako niedopuszczalną, należało odrzucić na podstawie art. 398⁶ § 3 w zw. z § 2 k.p.c.

Z kolei odnosząc się do zaskarżenia rozstrzygnięć Sądu Okręgowego w przedmiocie ustalenia ojcostwa i nadania nazwiska wskazać należy, że w myśl art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. We wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania pozwany wskazał, że waga naruszenia prawa procesowego przez Sądy obu instancji jest tak znaczna i skutki tak poważne, że jedynie w drodze niniejszej skargi możliwe jest usunięcie stanu sprzecznego z prawem i zapewnienie pozwanemu obiektywnego i sprawiedliwego procesu.

Natomiast podstawą skargi pozwany uczynił naruszenie art. 233 § 1, 382, 385 i 386 § 1 k.p.c. polegające na uznaniu przez Sąd Okręgowy za własną ewidentnie błędnej oceny dowodów dokonanej przez Sąd Rejonowy, co doprowadziło do dowolnego, a nie wszechstronnego rozważenia materiału dowodowego i bezzasadnego przypisania ojcostwa pozwanemu z pominięciem dowodów z dokumentów znajdujących w aktach o sygn. 1 Ds. /.../. Jednakże w ocenie Sądu Najwyższego powyższe okoliczności nie wystarczają do przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania. Podstawa skargi kasacyjnej pozwanego nie wskazuje bowiem na jej oczywistą zasadność. Z uzasadnienia zaskarżonego wyroku wynika, że Sąd Okręgowy rozważał celowość przeprowadzenia wspomnianych dowodów z dokumentów na okoliczność, że pozwany wbrew swej woli współżył z matką małoletniego powoda. Sąd dowody te uznał za nieprzydatne dla rozstrzygnięcia, mającego za podstawę art. 85 § 1 k.r.o., który nie uzależnia skutków prawnych od woli tego, kto obcuje z matką dziecka

Z tych względów, zważywszy ponadto, że w sprawie nie zachodzi nieważność postępowania, Sąd Najwyższy, na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. postanowił jak w sentencji.